

Léto 1989

Z kandelábru teče pot srpnového večera
unavená paní pláče do kanálu
na chodníku fízl
z celé té marnosti dloube se v nose

Chrupavky nechrupají
už ani chrupky
nad městem balón létá
placený jen pro ten plezír komitétem

Zavřít se do sklepů
hluchých pod platy na vejce
narvat se do kytar
dokud to jde

Londonbus civí z plakátu
jako vždy ze zdi
v keckách se kamínek tváří jak šutr
a žízeň si natřásá peří

Bigbít obligum

Šlapák rozechvěl bránici
a na druhý pokus i odpovědnost
tu vrozenou fosilii z pravěku
Výčepní aroma jako vždy nevinně
ale, co kdyby, prstíčkem vábí
Na louce, za domem, tam by to asi šlo

Natažené hady od zvukařova pultu
oblékly servilní černou a plazí se ke zdi
a ta holka to dneska chce, syčí
i v pangejtu s přetlakem papiňáků
losuje, koho dřív na popravu
vytáhne podběl a dělej, co umíš

Předjaří vyhrává Johanku z Arku
už by se na to vybodla
ale ta nutnost agrotechnických lhůt
a těm lidem je to tak jedno
Za domem i kdyby jim chroustalo pod koleny
rozehrají etudu pro dva

Ševčík se může zbláznit
Snad jedině Beethoven naloží pod klávesy
nebo stájnici pod koně Železníka
Při každé otýpce sena
obkukat kousek
a navrch malého jointa

Identifikační

Pomalý, až oči bolí
zvláště ty z minulých let
Budoucí radši si nezvykají
aby se nemusely zpít

a k tomu snímám srdcovou dámu
a batikově vymačkán usínám s ní v klíně
a kulhavý noční hlídač
kroutí hlavou a znechuceně skřípe

zubama a sípá dechem
který jsem od něj opsal
abych zbytečně nevyčníval
v tom odkládacím depu

kde rozhoupají podlahu každou chvíli
a do cesty postaví v mžiku tál
a rozkvetlé vlčí máky
do pole jak vykřičené otazníky

Hendrix se ozval právě včas
byť z velké dálky a s hallem
nehodným psychedelické kytary
vhozené do smečky apoštolů

těsně před jejich rozprchnutím
vydaných vůli pouští a měst
s květinou věčně mezi rty
a s láskou na dlaních místo světlic

upustil slinu do plivátka z prachu
vytyčeného kameny příštích let
a do davu vykřičel obrysy sebeúcty
kterou rok předtím psal reverend King

a poslední čipman kejkle do rozednění
a úsvit až boďák vyhasl
a za obcí kam nic nezajede
doteky síly pápěří

kdo nic nepohládil, ať odejde
to není chlouba pekelných jezdců
i když se řítíme z kopce
a ukradli úpatí

to není jízda moravských králů
a vůbec tu nejde o zvyky
pokud v to nezahrnou zkousnuté pysky
a schované pěsti v kapsách

tak už je Jimi neposlouchej
zakvákej nebi skřehot žab
a kdyby jim to bylo snad málo
připomeň jak padá listí

a já si přešlápnu na druhou

a přehraj mi sloku
a udělám možná celý krok
a ty dávno vyděláno

Pomalý, až oči bolí
no tak se nekoukej a zhasni
Budoucí radši si nezvykají
nebo nemají čím

Situace

Koupil jsem si noviny
ostatně jako denně
papír voněl událostmi
události stereotypem
stereotyp papírem

Ale nevím proč

Golfský proud se zpomaluje
lidé vodí za nos Zemi
a sami sebe
život se zrychluje
tone kdo nepluje

Až se Země ožene
nebude kdo by to napsal

Cesty z kšeftu

Spuštěné hledí, vydlabaný bus
krvavé bifteky prstů po kapsách

Nikdo nic neříká
a přece každý slyší

Doslech do páté řady
Až na rampách světel zátarasy

Z beden zdi proti sněti
upatlané z hluku dne

Nabílené patníky nezdravit
asfalt už notoricky žebrající bard

Raději šeptat než spásat řeč
určenou pro příští ráno

Z ašrámu kouř vonných tyčinek
stoupá do vytracena

Hledám si palebný post
kdyby chtěl někdo platit a jít

Okoralá bábovka s vidiovou kůrou
jak pejsek s vyplazeným jazykem čeká

Na vrcholové politické scéně
určitě zase nic